

Я. М. Погребенник

Базник Михайло Якович

БАЗНИК Михайло Якович (03. 06. 1889, с. Целіїв, нині Гусятин. р-ну Терноп. обл. – 05. 10. 1976, Київ) – педагог. Батько [Ярослави](#), дід [Володимира Погребенників](#). Закін. учител. семінарію у м. Заліщики (1912). Учителював. Під час 1-ї світової війни – командир сотні скорострілів австр. армії. 1919 брав участь у боях армії ЗУНР за визволення Житомира. Від 20-х рр. друкував метод. та публіцист. статті в освітніх часописах, зокрема «Дещо про педологію» // «Учительське слово», 1922, № 10–11; «Кіно на услугах шкільного виховання» // «Шлях навчання і виховання», 1927, № 5; «Нові модерні шляхи сучасного виховання і навчання» // Там само, № 6–8; «Самодіагноз учителя» // Там само, 1928, № 1; «Педологія – основа виховання і навчання» // Там само, № 4–5; «Кершен-штайнерівське розуміння творчої школи» // Там само, № 12; «Народна школа і вибір звання» // Там само, 1930, № 1–4; «Вибір звання» // «Українська школа», Краків, 1942, № 5–6.

Рекомендована література

1. Пелипейко І. Михайло Базник: Учитель, що випереджав педагогіку // Освітнян. вісник. 1998, 30 квіт.

Бібліографічний опис:

Базник Михайло Якович / Я. М. Погребенник// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-38891>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).